

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. [6.] Scyllas esse rem fabulosam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

sequi debemus, non *Phœnici*, sed *palma* tribuit; non enim ibi *Phœnix*, sed *palma* legitur. Quia etsi ibi Iob agat de resurrectione mortuorum, illam tamen etiam *palma* significat, quæ & ipsa habet ex se renascendi potestatem. Septuaginta autem interpretes, *Phœnicem* posuerunt, quia cum hæc vox, tam auem, quàm *palma* significet; illi vsi sunt ea significatione, quæ Græcis, in quorum gratiam sacra ipsi vertebant volumina, mortuorum resurrectionem, secundum vulgarem ipsorum de Phœnice sententiam, magis aperiret, ut doctè aduertit Franciscus Ferdinandus de Corduba, qui hanc quæstionem fusè est persecutus. Atq; hæc de portentosis ignium; nunc ad quædam aquatica monstra examinanda veniamus.

Fran. Ferdinan. de Corduba. in Didascal. multiplici. cap. 7.

§. VI.

Scyllas esse rem fabulosam.

In aquis monstra non omnia sunt ficta, quæ à Poëtis celebrantur. Fictum est, quod aiunt de *Scyllis* duabus, quarum vna Nisi, altera Phorci filia, illa in auem, hæc in maris monstrum mutata sit. De vtraque ita canit Naso.

Quid. l. 7.

*Filia purpureos patris furata capillos,
Puppe*

*Puppe cadens celsa facta refertur
avis.*

*Altera Scylla maris monstrum medi-
camine Circes*

*Pube premit rabidos, inguinibusq;
canes.*

de arte
Vide eū-
dem l. 8.
Metam.

Etsi enim olim respiciens vxor Lot post se, Gen. 19.
conuersa est in statuam salis, Deo prohibi- 26.

tam curiositatem puniente, non tamen ea-
dem est veneficis potestas homines mutan-
di in saxa. Et quamuis eadem fingatur in
fabulis, multa tamen non sunt conueni-
entia. Scylla enim saxum est ingens, aut
rupes in mari prominens, quæ procul vi-
sentibus muliebrem formam imitatur, &
in quam illi fluctus, quoniam & luporum
eiulatum, & canum latratum videntur
imitari, finxerunt illam Poëtæ à pube hui-
usmodi feris succinctam esse. Quantam
oportet fuisse puellam, quæ in tam magnū
saxum induruit, vt inde totum fieret pro-
montorium in Peloponneso? Idem de Cha-
rybdi voracissima femina in mare præci-
pitata iudicium est: non enim femina in
eiuscemodi monstrum versa est, quod ad-
huc pristinam seruet formam: sed cautes
muliebri figura absorbet ea, quæ illi fiunt

Strabo
lib. 6.

propinqua, & circa Taurominitanum egerit littus; ea res fabulæ locum dedit. Si femina in eiusmodi caudem fuisset commutata, non tantum eam grandem fuisse, sed etiam immane quantum os habuisse oportuisset, quo totæ naues absorberentur.

§. VII.

Varia de Sirenibus opiniones.

Potest huic similis videri fabula de Sirenibus, in aues mutatis, quibus tamen, ut Poëta canit,

Ouid. l. 5.
Metam.

Virginei vultus, & vox humana remansit.

Etsi enim hæ videntur ad aërem pertinere, quia dicuntur inferiorem corporis partem volucrum auium, & superiorem ad formam humanam effectam habuisse, tamen aliter picturæ docent, aliter ipse Ouidius his versibus scribit:

Ouid. l. 3.
de art.

Monstra maris Sirenes erant, quæ voce canora

Quaslibet admissas detinuere rates.

Harum vna voce, altera tibijs, alia lyra cecinisse, & primò iuxta Pelorum, post in Caphareis insulis finguntur habitauisse, quæ illectos suo cantu in naufragia deduxerint,